

POSEBAN PREDGOVOR AUTORA HRVATSKOM
IZDANJU KNJIGE *PARIŠKA PRESUDA*

Kad je Miljenko Grgić napustio rodnu Hrvatsku u kolovozu 1954. godine, s putovnicom koja je vrijedila samo četiri mjeseca, i krenuo na studijski boravak u Zapadnu Njemačku, nitko nije mogao ni pomisliti da će taj sitan, ali odlučan mlađi čovjek jednoga dana postati jedan od velikana u svjetskoj industriji vina.

Njegova su postignuća i njegovi uspjesi priznati u ožujku 2008. godine primanjem u Vintners Hall of Fame, osnovan samo godinu dana prije pri Culinary Institute of America. Miljenko Mike Grgich primljen je u Kuću slavnih među prvima, zajedno s nekima od najistaknutijih ličnosti u svijetu američkoga vina, kao što su Robert Mondavi te Ernest i Julio Gallo.

Treba imati puno hrabrosti da čovjek napusti obitelj i prekine veze s domovinom te krene u novi život na drugoj strani svijeta gdje ne poznaje jezik i ne razumije običaje i način života. A kad je sve što sa sobom može ponijeti samo 32 dolara, skrivena u potplat cipele, onda je takva odluka još teža.

*Miljenko Grgić, star 30 godina,
prije odlaska iz Hrvatske;
slika za putovnicu*

*George Taber, autor Pariške presude,
i Mike Grgich, na svečanosti u povodu dodjele
Lifetime Achievements Award, Nagrade za
životno djelo gospodinu Grgichu, Culinary
Institute of America, Napa, Kalifornija, 2006.*

Priča o metamorfozi Miljenka Grgića u Mikea Grgicha priča je kakvu Amerikanci vole prepričavati jedni drugima jer to su bila iskustva i njihovih predaka, iako obično manje uspješna. Priča je to protkana kako iznimnim uspjesima tako i r azočaranjima. No, Mike Grgich nikad nije ispuštao svoj konačni cilj iz vida, sve od onoga davnoga dana kad je jedan zagrebački profesor zapalio njegovu maštu pričajući mu o Kaliforniji, toj čudersnoj zemlji vina. Trebalo je prijeći težak, dug i zaobilazan put – prvo preko Njemačke, potom preko Kanade – prije nego što će konačno moći svoje vino proizvoditi u Kaliforniji, u području Doline Napa. Manje odlučna osoba vjerojatno bi posustala na tom putu i pomirila se s djelomično ostvarenim snovima, ali ne čovjek Grgičeva kova.

Njegova kalifornijska iskustva iznesena su podrobno na st ranicama ove knjige. Ne samo proizvoditi vino, nego proizvoditi vrhunsko vino, to je bila Grgičeva ambicija i tijekom onih prvih godina, kad je radio za druge vinarije, prije osnivanja vlastite 1977. godine. Uz pomoć i podršku nekolicine važnih mentora, Grgich je usavršavao svoje metode primjenjujući filozofiju koju je naučio još od svoga oca, u selu Desne: svakoga dana budi bolji, čini nešto bolje. Rezultat takvoga pristupa bio je Chardonnay, berbe 1973., koji je Grgich proizveo za vinariju Chateau Montelena, vino proglašeno najboljim chardonnayem na sla vnoj degustaciji održanoj u Parizu 1976. godine. Samo godinu dana nakon toga događaja, Grgich je ostvario velik i smion cilj o kakvom se u Desnima ne bi usudio ni sanjati.

Vinograd ispod doma Mikea Grgicha, Calistoga, Kalifornija. Dio vinograda je pod lozom zinfandela starijom od 100 godina, 2005.

Mike Grgich, snimljeno prije 20 godina

Na vrlo primjeren datum, 4. srpnja 1977. godine, na 201. godišnjicu američke nezavisnosti, Grgich je sa svojim partnerom Austinom Hillsom udario temelje njihovoj novoj vinariji, u samom srcu Doline Napa.

Grgich, međutim, nije vinar koji bi bio zadovoljan jednom velikom nagradom i onda počivao na lovorikama. Tijekom svih proteklih godina, Grgich Hills vina nastavila su osvajati prve nagrade na natjecanjima diljem svijeta, a on sâm primio je brojna priznanja za svoje doprinose u svijetu vina. Grgich Hills vina služila su se na službenim večerama u Bijeloj kući tijekom administracija dvojice američkih predsjednika.

Unatoč uspjehu u Sjedinjenim Američkim Državama, potom i primanju američkoga državljanstva, Grgich nikad nije zaboravio zemlju iz koje je potekao. Godine 1990., kad su komunisti izgubili na izborima i na vlast je došla demokratska vlada, Grgich se vratio u Hrvatsku sa željom da joj na bilo koji način pomogne. Znao je da najveći doprinos može dati upravo razvoju hrvatskoga vinarstva, kako bi i hrvatska vina postala svjetska klasa. Birokracija ga je u toj njegovoj želji i nakani gotovo porazila, no uz pomoć mnogih prijatelja uspio je 1996. godine otvoriti vinariju Grgić vina. U njoj je i danas u uporabi ista ona vinska preša koju je rabio za proizvodnju Chardonnaya, berbe 1973., vinarije Chateau Montelena. Vinarija proizvodi dva visoko cijenjena i nagrađivana vina – Plavac Mali i Pošip.

*Zgrada vinarije „Grgić vina”,
Trstenik, 1997*

Pogled na vinariju „Grgić” s mora

Godine 1997., četrdeset i tri godine nakon što je otišao iz Hrvatske, Grgich je od Agronomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu konačno dobio diplomu iz vinogradarstva i vinarstva; rad na njoj prekinuo je kad je krenuo put Njemačke. Ubrzo po svršetku Domovinskoga rata, Grgich se, zajedno

Mike i Violet Grgich, 2001.

Mike Grgić s kćerkom Violet, 1990-ih godina

sa kćeri Violet, aktivno angažirao u humanitarnoj organizaciji Roots of Peace (Korijeni mira), na njezinu projektu razminiranja u Hrvatskoj, projektu poznatom pod imenom Mines to Vines (Umjesto mina loza). Godine 2004. predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić uručio je Mikeu Grgichu nagradu Zlatna kuna za njegove iznimne doprinose domovini, a organizacija Roots of Peace dodijelila je 2007. godine svoje najviše odličje – Global Citizen Award – Mikeu Grgichu i jordanskoj kraljici Noor, za njihovo vodstvo i doprinose u podizanju svijesti diljem svijeta o opasnostima koje prijete od mina. Te iste godine Agronomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu dodijelilo je Mikeu Grgichu počasnu povelju u znak priznanja za njegove doprinose Sveučilištu i Hrvatskoj te za njihovo promicanje u svijetu. Sve su to priznanja koja dolikuju jednom izvanrednom Amerikancu hrvatskoga podrijetla.

George Taber, 2008.

Predsjednik Mesić i Mike Grgich sade lozu Roots of Peace pred vinarijom „Grgich” Hills Estate, 2007.

Utemeljiteljica Roots of Peace, Heidi Kuhn (lijevo), uručila je ček Mikea Grgicha za projekt razminiravanja predsjedniku Republike Hrvatske Stjepanu Mesiću, u nazočnosti glumice i filmske redateljice Diane Baker i Dijane Pleštine, 2007.

Jordanska kraljica Noor i Mike Grgich na dodjeli Roots of Peace Global Citizen Award, za njihove doprinose podizanju svijesti o opasnostima od nagaznih mina diljem svijeta, 2007.

